

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

In Qvo Agitur Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatiſ, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1629

§. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

debere familiaritate cum fœminis, aut bonorum temporalium curis maculari. Quânto igitur magis Evangelici Sacerdotes debent ab huiusmodi oneribus esse liberi, ac expediti? siquidem proprium onus sufficit pro humeris Angelorum: ac proinde magis sufficit humeris humanis. *Gravæ est pondus sacerdotis*, ait S. Gregorius: & plurimùm præstiterit, qui solus illud portauit absque onere matrimonij, quod per seipsum est importabile, & ægerimè potest cum altero iustineri. Et quamuis ipse continentia status sit grauis, propter pugnam, quam caro contra spiritum gerit: ipsum tamen Sacerdotium plurimis auxilijs & viribus, quas à Deo accipit, illud leue reddet ac suaue. Et huic veritati innititur S. Concilij Tridentini Decretum aduersus hæreticos huius temporis, quo approbat Ecclesiæ Romanæ morem antiquissimum à tempore Apostolorum, ex quorum traditione (vt constat ex ijs quæ Gratianus in Decreto refert) introductum est, vt Episcopi, Sacerdotes, & qui ordine sacro sunt insigniti, perpetuam seruent continentiam. Nam si in primæua Ecclesia ob defectum Ministrorum eligebantur ad hos status aliqui coniugati: illi ab eo tempore perpetuam seruabant castitatem: quod si cohabitabant, erant quasi germani fratres. Vt plurimùm tamen, vt ait S. Epiphanius, eligebantur ex statu virginum; aut vitam ducentium solitariam & eremiticam; aut certè qui coniugati non essent; quo securior esset continentia, quæ valde necessaria erat ad Statum Sacerdotalem, vt eius ministeria rectè exercerentur.

§. I.

I.

PRIMUM valde repugnat matrimonij præcipuo Sacerdotij Ministerio, quo offertur Deo purissimum corporis & sanguinis immaculati agni sacrificium; fitq; particeps preciosissimi cibi, & potus qui sub speciebus panis & vini offertur. Quare tam propter ipsam oblationem, quam propter cibum, qui esse debet panis quotidianus, necessaria est continentia. Si enim antiquæ legis Sacerdotes, vt perpendit Origines, quo die ministeria sua exercebant, aberant à domo sua, & separabantur ab vxoribus, vt continentiam seruarent: vt apparet in a *Zacharia* S. *Ioannis Baptistæ* Patre: multò magis erit rationi consentaneum, vt legis Nouæ Sacerdotes sint semper continentes, & nuptijs omnino renuntient. Eorum enim ministerium non per sortes, aut familias est distributum, sed omnes sunt semper dedicati ad continuum & quotidianum castissimæ Christi Domini Nostri carnis sacrificium offerendum.

2.

NOLUIT *Achimlech* Sacerdos *Dauidi* eiusq; *Socijs* dare panes *Propositionis*, donec intellexit, eos continuisse se à proprijs vxoribus. Quânto igitur magis (ait S. Hieronymus) perpetuam hanc mundiciem, & continentiam habere debent sumentes panem vitæ, qui illos alios æquè excedit, atque

corpus

Lib 2. Epist.
c. 39.Sess. 24. c. 9
Dist. 27. c. 28
Causis de sacro
matrimonio
q. 5.
Bell. r. m. lib.
1 de Clericis
c. 19.
H. ref. 59.
Et in comp.
pendiaria
vera do.
ctrina.Homil. 23
in Numer.
Et Beda in
Lucam.
a Luc. 1. a 3.b. 1. Reg. 21. 4
1. Epist.
ad Titum.

corpus vmbrae, & veritas suam figuram? Non est Christi Domini nostri Sacerdotium secundum ordinem Aaron, quod communicabatur per successorem à parentibus ad filios: ac propterea omnes erant coniugati; sed est secundum ordinem c *Melchisedech Sacerdotis Dei Altissimi, qui ei offerebat Panem & vinum*; de quo dixit Apostolus, (vt supra retulimus) quòd fuerit *sine Patre, sine matre, & sine genealogia*: & eadem ratione dicere licet, neque uxorem habuisse, neque filios. Et S. Ignatius Martyr ait, eum fuisse virginem? ad significandum filium Dei, quem ille referebat; & Sacerdotes Nouæ eius Legis adeo expeditos futuros à prolapia & genealogia carnali, vt vitam suam ita ducerent, quasi nihil tale haberent. Quod si prius coniugati fuissent, deberet in eis (vt S. Leo Papa perpendit) locum habere, quod dixit Apostolus; d *Qui habent uxores, quasi non habentes sint*; & ita exactè Castitatem seruent, quasi nullæ scæminæ in mundo pro illis essent, habentes cor suum & omnem affectum valde ab eis auulsum.

SACERDOTES, (ait Innocentius secundus Pontifex) cum sint tēplum, & vasa Domini; & sacrarium Spiritus Sancti debeant esse ac dici, indignum est eos cubilibus & immunditijs etiam in matrimonio deseruire. Templū Dei purum esse debet ac Sanctum, ita vt in eo nulla sit macula. Et quemadmodū Apostolus oēs monet fideles, vt cum e *corpora eorū mēbra sint Christi, & templum Spiritus Sancti, ne ea faciant membra meretricis*; nam qui adhaeret meretrici, unum corpus efficitur: ita dicere possumus Sacerdotibus, quòd, cum per excellentiam habeant esse templum viuum, in quo implet Christus quotidie corporaliter habitat, tanta puritate ornatos esse decet: vt cum nulla scæmina vnum corpus efficiantur: neque rationi consonum est, diuinos esse eos, qui omnino & plenè Saluatoris obsequio sese addixerunt. Non debent templa prophanis vsibus occupari: nec permittit ipse redemptor noster f *vendi in templo etiam animalia, quæ in Sacrificijs offerebantur*; sed voluit illa exterius vendi: sola verò Sacrificia in templo offerri. Multò igitur minus viuæ Christi templa & Sacerdotes, qui viuum cælestis eius corporis Sacrificium offerunt, infici debent aliqua macula terrena; vel alligate se alicui creaturæ, quæ ipsos diuidat à creatore. Leuitis dixit Isaias: g *pollutum nolite tangere: mundamini qui fertis vasa Domini*. Si igitur qui Sanctuarij vasa portat, mundus esse debet: quantò magis mundum esse decet portantem vas reliquiarum, in quo Sanctus Sanctorum ponitur, eumque ab vno in alterum locum portat, ad communicandum sanos & infirmos? Non sufficit quæuis puritas ad opus adeò grande: plus enim puritatis meritò exigitur à Sacerdote, quàm à plebe. Et quid interesset, ait S. Ambrosius, inter Sacerdotem Dei & communem plebem, si eadem matrimonij lege omnes tenerentur? Debet præponderare vita Sacerdotis, si cut præponderat gratia: ne fortè aliàs tangat illum imprecatio illa Osee

3

c Heb. 7. 3.

Epist. ad Philad.

Dent. 33. 9.
Epist. 84. aa
Anastasium
Epist. c. 4.
d 1. Cor. 29.

cc

4
" vide Ca.
" nisi c. de
Sacram.
matrim. q. 5
et. Cor. 6. 15

f Ioan. 2. 15.

g Isa. 52. 11.

f

Epist. 82. ad
Vercell.
Ecclesi.

h Hom. 17. in
Euangel. a
2. p. pa-
storal. c. 7.

Prophetæ: h *Et erit sicut populus, sicut Sacerdos*. Tunc (ait S. Gregorius) Sacerdos est sicut populus, quando eius vitæ ratio non præstat, aut excellit ordinariam vulgi occupationem. Quod eueniret, si vxorem haberet. nam tunc sicut reliquus populus, ita & ipse viueret.

Malach.
2. 11.

k Zach 9. 17

Ex eisdem rationibus deducere licet, quanta Sacerdotes habeant auxilia, ad Castitatem, quam profitentur, conseruandam. Nam admirando quodam modo, castitatis puritas disponit ad frequentandum Sacrum Sacrificium, & communionem; & hæc frequentia castitatem ipsam conseruat, ac perficit: cum enim Christus Dominus noster Sacramentaliter, & spiritualiter animæ Sacerdotis coniungitur: ad eam illam accipit in suam, vt horrorem quendam illi adferat, alicui creaturæ se coniungere. Quem admodum enim per Sacerdotij Sacramentum, specialem ei gratiam largitur, ad hoc Sacrificium dignè offerendum: ita eodem ipso Sacrificio, quod offert, eandem gratiam sensim conseruat, & auget: vt ipsa eius dignitas, & puritas etiam magis crescat. Quare Malachias Propheta per excellentiam vocat eam; i *oblationem mundam*. Non solum ob summam mundiciem, quam ipsa oblatio in se habet; sed propter eam etiam, quam offerenti vt oportet, confert. Reddit Dominus noster fideliter præmium eius, quod pro ipsius amore fit; valdeque liberalem se ostendit in eos, qui in eius seruitio sunt liberales: cumque Sacerdotes liberaliter ei offerant votum castitatis, quod maiori cum puritate diuinum hoc sacrificium ei offerant, prompta & parata vt dicitur, solutione ipsomet Sacrificio ei soluit: conseruans ac perficiens eorum votum: vt illud maiori cum iucunditate impleant, sui que ministerij fructibus maiori cum abundantia fruantur. Quod si qui versatur cum ijs, qui castè viuunt, sit castus, eorum exemplo edoctus: quomodo non castus euadet, qui quotidie cum castissimo lecta versatur, & castissimam agni huius carnem sumit? cuius virtus est omnipotens, ad castificandum eum, qui ipsi coniungitur. Nec sine causa Zacharias Propheta, loquens de hoc Sacramento sub speciebus vini, illud appellat *vinum germinans virgines*. Quamuis enim etiam in specie panis (sub qua omnes Laici Christum suscipiunt, quia reuera sub illa integer Christus continetur) etiam generet virgines; id tamen tribuitur speciebus vini, quas soli sacerdotes suscipiunt: quia hos peculiariter inebriat vino amoris cœlestis; & purificat à carnali.

§. II.

S E C V N D V M Sacerdotum ministerium proprium est, orare semper pro se & pro peccatis populi. Quod implent tum in Sacro Missæ, eiusque orationibus; tum in officio Diuino, quod septies in die peragunt.

disti-